

William Jensen

William Jensen blev født den 20. november 1906 i Ny Hesselager og døbt i Hesselager kirke den 26. december 1906. Han var søn af Snedker **Jørgen Peter Jensen** og Hustru **Hedvig Antonia** født **Hein Hansen** - 27 år af Ny Hesselager, Hesselager sogn. Viiede i Gudme 7de september 1902. Villiam¹⁾ blev døbt af Sognepræst Tommerup i Kirken.

William blev vaccineret for kopper 14. maj 1907 i en alder af 6 måneder, den 21. maj samme år stillede han til kontrol, ved kontrollen konstateredes det at indpodningen var lykkedes.

William mister sin mor

Da William vokser op bliver hans mor syg, hun får tuberkulose og bliver indlagt på Tuberkulose-sanatoriet Nakkebølle ved Fåborg. Det går desværre den forkerte vej med sygdommen.

Lige før Williams 9 års fødselsdag, dør hans mor den 13. november 1915. Familien bor på det tidspunkt på Bolbro Engvej 7 i Odense²⁾.

På Nakkebølle Sanatorium har Williams mor fået en god veninde, som også har tuberkulose. Hedevig beder veninden **Ane Nielsine Johansen**, om at passe på hendes børn, hvis hun skulle dø af sygdommen og Ane skulle overleve.

Figur 1. Billedet er enten fra Hans's konfirmation den 1. oktober 1916, eller også er det taget i anledning af brylluppet mellem Ane og Jørgen Peter den 13. november 1917. Dvs. William er 10 eller 11 år på billedet.

En ny moder

Den 13. november 1917 bliver Williams far Jørgen Peter gift med Ane Nielsine, som således kan opfylde sit løfte til Hedevig. Ane bliver accepteret af William og Ellen, men bliver aldrig rigtig god ven med af storebroderen Hans. Han er så gammel, at han ikke har brug for en erstatning for sin mor. Ane giver William et kælenavn, hun kalder ham for "Negmand".

Kort efter Williams far er blevet gift igen flytter familien til Store Glasvej 43, første gang de er registeret på adressen på Store Glasvej er i Odense vejviseren 1918.

Byggeriet er et af de første rigtigt sociale boligbyggerier i Odense, det blev opført af Arbejdernes Boligforening til indflytning i 1917. Huslejen var på det tidspunkt mellem 280 og 468 kr. om året. 280 kr. var for en 2 værelses lejlighed, mens en 4 værelset lejlighed kunne koste op til 468 kr. om året.

Figur 2. På billedet til venstre er det William og hans lillesøster Ellen sammen med en ukendt pige foran bebyggelsen på Store Glasvej, det er formentlig nr. 43 bag dem.

Konfirmation

William blev konfirmeret 3. april 1921 i Sct. Knuds kirke i Odense af pastor E. Koch. Det år William blev konfirmeret, var der ingen oplysninger om konfirmandens kundskaber mv i kirkenbogen.

Da William blev konfirmeret bor familien i et for den tid meget moderne lejlighedsbyggeri på Store Glasvej 43 i Odense.

1) På Williams dåbsattest er hans navn stavet som Villiam, men resten af hans liv skrev han altid William, derfor er den skrivemåde brugt i denne historie.

2) Bolbro Engvej blev i 1930'erne omdøbt til Niels Hemmingsensvej og ved kommunalreformen i 1970 skiftede den igen navn denne gang til Rømersvej. William har haft let til skole, idet Bolbro skole lå på en sidevej til Bolbro Engvej. I dag hedder Bolbro skole - Odense Kultur og Idrætshus Bolbro Brugerhus.

Figur 3. På skolebilledet fra Bolbro skole er det William i første række helt til højre.

Figur 4. Bolbro skole, hvor William begynder sin skoletid

William vokser op

William begynder sin skoletid på Bolbro skole.

William havde som nævnt to søskende, det var storebroderen Hans og lillesøster Ellen.

Arbejdesliv 1

William kommer i lære som kommis, det var betegnelsen for en "diskenspringer" dvs. en der "stod i butik", i Williams tilfælde kom han i lære i en købmandsforretning.

1924 afslutter William 1. semester på Odense Købmandsskole, med fine karakterer og med 0 timer i forsømmelse.

William afslutter 3. klasse på købmandsskolen april 1924.

Figur 5. William i uniform fra Fynske Livregiment i Odense.

William gennemgår et Kursus i Afdeling for Kolonialhandlere ved Odense Købmandsskole og underkastes dennes Afslutningseksamen i April 1925.

Han slutter med en gennemsnitskarakter på mg+, dvs. en karakter på 7,250, karakterbeviset bliver udstedt 25. maj 1925.

William³⁾ tilbringer sin læretid hos Kolonial- & Delikateseforretning Martin E. Nielsen, Læssøegade 23, Odense. Læretiden varer fra 8. marts 1924 til 1. maj 1925, derefter

Figur 6. Emma og William.

Figur 7. Hvordan så unge mennesker ud omkring 1930? På billedet herover er det Emma og William på spadseretur i Vester-gade i Odense.

arbejder han som kommis i den samme forretning indtil 1. november 1926, hvor han bliver indkaldt til at aftjene sin værnepligt på Odense kasserne.

3) William står i lægdsrullen fra 1924, 3. Udskrivningskreds, lægd nr. 145, som nr. 60, han står som Villiam Jensen, søn af Snedker Jørgen P. Jensen, født i Hesselager, 1906 d. 20/11. Indkaldes til Ab. den 2. nov. 1926.

Militærtjenesten

Under sin militærtjeneste bruger man Williams ordenssans og systematiske egenskaber fra forretningslivet, idet han bliver våbenmester på kasernen i en periode af tjenesten.

Den første kæreste

Williams første kæreste, som der findes oplysninger om hed Emma. I et brev fra Ane Nielsines moder på Røjle Mark den 3. november 1931, er der en hilsen med til William og Emma. Williams niece AnneLise fortæller, at Emma gav William løbepas, fordi han ikke kunne tage sig sammen til at fri til hende.

Figur 8. Ingrid, William og Hasso om bord på deres sejl-båd i Odense kanal

Købmand Jensen

På et tidspunkt efter William kommer hjem fra militærtjenesten ansøger han om at få næringsbrev som købmand. Næringsbrevet bliver tinglyst med stempelmærker 1. oktober 1934. I næringsbrevet får han bl.a. tilladelse til at handle med stærke drikke fra adressen Rosengaardsvej 29.

Da William får købmandsforretningen har han en schæferhund, der hed Rita. Det var en rigtig vagthund, historien er, at ølmand bar en kasse øl ned i kælderen. Det var intet problem, han kom forbi Rita uden problemer, men da han tog en tom kasse med tilbage og ville op af kælderen, tog Rita stille fat i hans håndled uden at bide hårdt. Der stod ølmanden uden at turde røre sig ud af stedet og råbte på William. Da William kom til slap Rita ølmanden, som derpå kunne forlade butikken.

Den næste hund William fik, var en bokser, den havde navnet Hasso.

William havde en sejlbåd sammen med venner Mourits Hansen. Da krigen brød ud solgte William og Mourits båden, da de var bange for, at de ikke kunne få lov at sejle, når Danmark var besat.

Williams tilladelse til at sælge stærke drikke bliver ophevet 1. juli 1941. Ophævelsen af hans rettigheder, som købmand sker formentlig, fordi han på det tidspunkt søger nyt arbejde, som han får i Svendborg 15. september 1941.

Figur 9. Williams forretning på Rosengaardsvej 29.

Grunden til at William søger andet arbejde skal efter sigende være at han frygtede, at det ville blive svære tider for handelen, når krigen en gang sluttede, han har sikkert hørt en masse om, hvad der skete med handelen efter 1. verdenskrig, hvor han var barn, da den sluttede. William var hele livet en forsigtig mand, der aldrig spillede hasard med tilværelsen.

Figur 10. William, cockerspaniel Didda og Ingrid på altanen til Rosengaardsvej 29

En ny kæreste

På et tidspunkt mellem 1. februar 1936 og 1. april 1937 kommer Stenografen Ingrid Karlby til Odense, hvor hun på et tidspunkt bor Munkebjergvej 66, her møder hun William Jensen, de bliver gift og flytter ind i Williams købmandsforretning på Rosengaardsvej 29. Jeg ved ikke, hvordan de traf hinanden? Munkebjergvej 66 er det modsatte hjørne i krydset ved Rosengaardsvej 29, så det er nærliggende at tænke sig, at Ingrid er kommet for at handle hos William i hans købmandsforretning og så er der kommet "amoriner" i luften.

Williams købmandsforretning

Da William har en forretning og Ingrid i mange år har været ansat i advokatfirmaer beslutter de, inden de gifter sig at oprette en ægtepagt. I følge den bliver alle ejendele, dvs. indbo og andre løsøreffekter, som Ingrid bringer ind i æg-

Figur 11. Robert Burmeisters billede af Lindved vandmølle

teskabet skal til enhver tid, være Ingrids særeje, det gælder også effekter Ingrid bringer ind i ægteskabet efter vielsen. Ud over løsøre, som er Ingrids, skal der være almindeligt formuefællesskab mellem dem. Ægtepagten er underskrevet 27. april 1937 og tinglyst med stempelmærke den 30. april 1937.

William var en meget hyggelig og rar mand, det gjaldt også "købmanden" William Jensen. I 1930erne var der en kunstner, som hed Robert Burmeister, han boede i kvartret omkring Rosengårdsvej. Han hullede sig meget igennem, idet han forsøgte at leve af sine malerier. Han købte også varer hos William. Men det kneb lidt med betalingen. Så William fik nogle gange malerier for pengene, malerierne fik aldrig nogen stor handelsværdi, men de prydede væggene hos Ingrid og William resten af deres liv. Et af dem forestiller den gamle vandmølle ved Lindved, som ligger ved den gamle hovedvej 9 lige før svinget i Højby, når man kører mod Svendborg.

Ægtepagten bestod indtil 18. april 1970, hvor der oprettes en ny ægtepagt, hvor alle effekter og ejendele overgår til fuldstændig fælleseje.

Vielsen

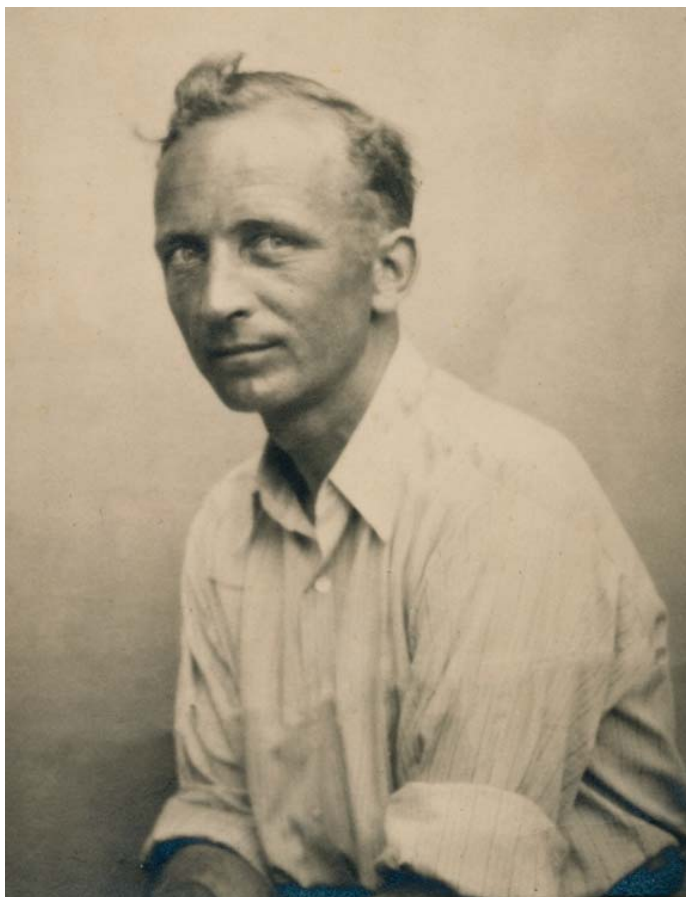
I Odense blev der i Vor Frue kirke bestilt lysning den 10. april 1937 og lysningen blev foretaget den 11. april. I Aarhus blev der bestilt lysning 11. april 1937, lysningen blev foretaget den 18. april i Domkirken og den 19. april fik parret besked om at lysningen var foretaget.

I kirkebogen for Aarhus Dom kirke står følgende:

Pigen Stenograf **Ingrid Karlby** f. 27. juli 1909 i Aarhus Domsogn af Købmand Anders Kristian Laurits Karlby og Hustru Mathilde Birgitte Pedersen, Mejl-gade.

Odense, Munkebjerggade 66.

Ungkarl **Villiam Jensen** f. 20. november 1906 i Hesselager Sogn af Snedker Jørgen Peder Jensen og Hustru Hedvig Antonie Hein f. Hansen

Figur 12. Et billede, som William fik taget til en passersedel, så han kunne færdes frit på havnen i Svendborg.

Odense, Læssøgade 146.

Vielsen blev foretaget i Domkirken af Pastor Wagner, vidner var Brudens Forældre.

Den borgerlige myndighed, der har udstedt attest om, at Bevisligheden er i orden: Odense Borgmesterkontor 6. April 1937 No. 179.

Figur 13. I Williams fotoalbum sad dette billede fra Svendborg havn med tyske u-både

Arbejdsliv 2

Det næste jeg ved om William er, at han bliver ansat hos E. W. v. d. Hude og søn i Svendborg den 15. september 1941. Hude og søn var et Shipbrokers, Steamship-Agents og Shopowners firma på Svendborg havn. På Williams an-

befaling kaldes firmaet Edsvorne Skibsmæglere. William arbejder hos Hude indtil 1. august 1945.

Hvad skete der under krigen. Ingrid fortalte, at William fik mange opfordringer til at deltage i frihedskampen, fordi han kunne færdes frit på havnen. Hun havde bedt ham om ikke at deltage i frihedskampen af hensyn til hende og børnene. Det havde William lovet hende.

Om han holdt løftet, eller deltog i kampen og skjulte det for Ingrid, er ikke til at vide med sikkerhed. Men efter krigen fandt Preben og Henning to revolvere og ammunition i redskabsskuret bag kolonihavehuset.

Når William omtalte frihedskæmperne, sagde han ofte, at der var alt for mange "sidste dages hellige". Han sagde, at der var mange, der først dukkede op i dagene efter befrielsen, som pludselig havde fået frihedskæmperarmbind på. De havde aldrig lavet noget under krigen. Mens mange af dem, der virkelig havde deltaget i frihedskampen, stod aldrig frem.

Børn

Søndag den 1. august 1943 nedkommer Ingrid med en søn, som får navnet **Henning Jensen**.

Henning bliver døbt den 29. august 1943 af Pastor J. Fog i Sct. Jørgens kirke. Som forældre står Repræsentant Villiam Jensen, f. 20/11 1906 og Hustru Ingrid født Karlby, f. 27/7 1909. Odensevej 39st. Sørup Sogn. Viiede i Aarhus Domkirke den 9ende Maj 1937.

Faddere

Fru Mathilde Karlby, Nørreport 6, Aarhus
Snedkersvend Jørgen Peter Jensen og
Hustru Anna, Godthaabsgade 31, Odense.

Torsdag den 15. februar 1945 nedkommer Ingrid med endnu en søn, som får navnet **Preben Jensen**.

Preben bliver døbt i Sørup kirke den 2. april 1945 (2. Paaskedag) af Pastor Fog i Sørup kirke. Som forældre er indskrevet Repræsentant Villiam Jensen, født 20. November 1906 og Hustru Ingrid født Karlby, født 27. Juli 1909, Odensevej 39st.

Viet i Aarhus Domkirke 9. Maj 1937.

Faddere

Kontorbestyrer Mourits Hansen, Anemonevej, her
Fru Benta Vinther, Fruerstuevej 19.
Forældrene
(Moderen bar Barnet)

Arbejdsliv 3

William arbejder hos Jern og Stålforretningen Poul Thinggaard i Gerritsgade, Svendborg. Fra 1. september 1946 til 15. april 1950.

Herefter søger han forskelligt arbejde, det er en svær tid med megen arbejdsløshed. William kommer bl.a. til at køre som repræsentant for Værktøjsmagasinet på hjørnet af Ørkildsgade og Nyborgvej i Svendborg. Hans kundekreds er

bl.a. smedemestre, som han besøgte jævnligt. Chefen Johansen i Værktøjsmagasinet og William kommer ikke så godt ud af det sammen. Om William blev fyret eller han selv sagde op ved jeg ikke. Men jeg tror han sagde op.

Derefter får han et andet job som repræsentant, hvor han bl.a. sælger børnebøger og hvad man i dag vil betegne som "kitsch". Det er vaser, lysestager, sparebøsser og mange andre gyselige ting. Firmaet havde til huse på hjørnet af Høje Bøgevej og Søkildevvej.

I slutningen af 1950'erne får William igen fast arbejde, denne gang kommer han på revisionskontor hos firmaet Bastholm i Møllergade. Her er han indtil hans gamle drøm endelig går i opfyldelse, nemlig at blive selvstændig handlende igen.

William og Ingrid køber en osteforretning på Lundevej i Svendborg, hvorefter William ernærer sig som osthandler indtil han vælger at blive aktiv pensionist som 67-årig.

Osteforretningen viste sig at være en god forretning. God på den måde, at der hørte et lager til, som befandt sig i en kælder i baghuset. William fandt ud af at temperaturen i kælderen var perfekt til at modne oste. Samtidig var temperaturen, sådan at der ikke kunne levede ostefluer i kælderen. Han begyndte derfor at indkøbe oste i større partier, som han selv modnede i kælderen. Hvis der var oste med flueæg, når han indkøbte dem, blev de vaskede og når de var helt rene, blev de dyppet i flydende bivoks, derpå blev de lagt på hylderne og gnedet ind i salt. Mens de modnede, blev de næsten daglig vendt og gnedet med salt. Han oparbejdede efterhånden en stor fast kundekreds, som vidste de kunne få ost, der smagte af noget hos William Jensen på Lundevej.

Da William er uheldig at vælte med sin knallert på Dronningemaen og kom til at holde forretningen lukket i over 7 måneder. En tid går Ingrid hjemme og ærgre sig over, at hun ikke satte forretningen til salg. Men ingen kunne vide, at William kom til at ligge på sygehuset i 7 måneder med et brækket ben. Williams ben groede godt nok sammen, dvs. der blev dannet bruske, som holdt de to benstykker sammen, men der blev ikke dannet kalk, derfor måtte han ikke støtte på benet. Ingrid gik ud og talte med dyrlæge Erdmann, som var familiens dyrlæge, han var kendt for at være lidt af en "troldmand". Han gav Ingrid en lille flaske med D-E-vitaminer, som hun smuglede ind på sygehuset til William. Pludselig begyndte William at danne kalk, det kunne de ikke forstå på sygehuset. Det forblev en gåde for sygehuset. Det skal bemærkes, at dyrlæge Erdmann nogle år senere fik en bøde for kvaksalveri.

14 dage efter William lukkede forretningen op igen, havde han fuld omsætning. Folk kom ind og fortalte, at de var glade for at han var tilbage, så de igen kunne få et ordentligt stykke ost, og få lov at smage på osten inden de købte det. Man kunne kun få færdigindpakket ost i supermarkedet og de smagte ikke af noget som helst.

Ingrid plejede at sige, om den ost man kunne købe i Supermarkedet, "at den gjorde ingen fortræd". Sagt mere lige ud, det smagte ikke af noget som helst.

Williams oste smagte virkelig af noget, uden at være skarpe og uden mærkelig bismag.

Fritiden

Allerede mens William er købmand i Odense, har han huset fuldt af fisk og fugle. Han er på det tidspunkt bestyrelsesmedlem i Foreningen til Stuekultur i Odense.

William går også meget op i lystfiskeri. Han er i mange år medlem af Svendborg Sportsfiskerforening. Svendborg Amtsavis har i mange år en spalte, der hedder "Sportsfiskeren". Tirsdag den 20. maj 1947, kan man læse at Svendborg Sportsfiskerforening er på den årlige fisketur til en mose i Skaarup. Her fanger William Jensen det største antal gedder, men de er alle for små, dvs. han sætter dem ud igen, den største han fange den dag er på ca. 1 kg, men er trods det, ikke stor nok til at bringe med hjem. Den største Gedde, der fanges den dag, er på godt 4½ kg, den fanges af medlemmet Erik Mortensen.

Williams store lidenskab var som nævnt dyr. Fra de flyttede fra Odense og til familien flyttede ind i Valdemarsgade 29, havde William ikke andre husdyr end en hund. Når jeg skriver, at han interesserede sig meget for dyr, er det bl.a. fordi der i hans bogreol var et større antal bøger, der hand-

Figur 14. Henning og Preben i døren til "lysthuset" bemærk køjerne på væggen til venstre for døren inde i huset.

lede om dyr. Han havde f.eks. Brehm Dyrenes Liv stående på hylden, men en ting var at have bøgerne på hylden, han kendte også de fleste dyr både af udseende og navn. Han var også en forholdsvis flittig gæst i landets zoologiske haver.

Da familien flyttede til Valdemarsgade, havde de en kolonihave i kolonihaveforeningen Vestervang på Odensevej. I kolonihaven var der et "lysthus" på ca. 3x4 m. Det indvendige rum var ca. 3x3 m, den sidste meter var et redskabsrum, hvor "lokumstønden" befandt sig.

Når tønden blev fuld, tømte William den rundt om i haven ofte under frugttræerne. Det betød, at der altid var flotte æbler og blommer på træerne.

Når Ingrid og William spurgte børnene om, hvor de ville hen på sommerferie, var svaret altid "i sommerhuset". Dvs. ud i kolonihaven. Der var ikke indlagt vand. Der var en vandhane nede ved vejen ved indgangen til haven. Der skulle man hente vand til madlavning og vask. Det var kun 20 meter fra huset, men det, syntes William, var for meget. Han satte en vandslange på vandhanen nede vej vejen og gravede slangen ned hele vejen op til huset og lige uden for døren opsatte han en vandhane på enden af slangen. Under vandhanen satte han et stort trækar til at opsamle vandspild. Nu skulle man kun ud af døren til sommerhuset for at få vand. Der var selvfølgelig en del vandspild, men det endte i vandkarret. Vandet i karret blev opvarmet af solen, så det blev alle tiders legeplads for Preben og jeg, i princippet havde de deres eget lille private swimmingpool lige uden for døren.

For at få mere ud af frugttræerne begyndte William at holde bier. Det er sjovt at se, hvordan biavlerne nu til dags er pakket ind, næsten som rummænd. William havde godt nok et net, der kunne trækkes ned over en bredskygget hat og derpå puttes ned halsudskæringen på skjorten, men han brugte det næsten aldrig. Han sagde, "det er vigtigt at knappe skjorten op i halsen og knappe ærmeåbningerne, så bierne ikke ved et uheld kommer i klemme, for hvis de kommer i klemme, så stikker de. Hvis man bare bevæger sig fuldstændigt roligt og aldrig laver pludselige bevægelser, bliver man ikke stukket af bierne". De gange i løbet af en sommer, hvor han fik et enkelt stik, kan vist tælles på én hånd.

Hen på sommeren og om efteråret blev tavlerne taget ud af bistaderne og derpå blev honningen slynget ud af tavlerne. Biernes indsamlede honning, måtte han derefter erstatte med sukkervand, som blev hældt ned i bakker i toppen af bistaderne i løbet af efteråret.

Da man flyttede ind i Valdemarsgade, var der et større skunkrum bag ved "dagligstuen". I det lille rum fik William sat hylder op, på de hylder anbragte han en større antal akvarier. I enden af skunkrummet blev der opsat en voliére, hvor han havde forskellige småfugle. Nogle af fuglene var Kanariefugle, Sommerfuglefinker, Tigerfinker, Zebrafinker, Gråastriller, Mågefinker, Amaranter, Kinesiske Dværgvagtler, Gouldsamadiner, Risfugle og Undulater for at nævne nogle af hans fugle. Af fisk havde han Scala-

rer, Zebrafisk, Sværdfisk, Gubier, Plecostamus, Neonfisk, Kampfisk og mange andre.

William meldte sig ind i Svendborg Stuekultur forening, hvor han meget hurtigt kom i bestyrelsen og på et tidspunkt var han også formand for foreningen.

Foreningen afholdt stuekultur udstillinger bl.a. i Salen i Svendborg Borgerforenings bygning. Ved de udstillinger fik han mange fine præmier i form af sølvbægere, suppeskeer og andet sølvtøj, både ærespræmier, 1. præmier og andet for sine fine resultater af sit opdræt.

I forbindelse med lysthuset blev der bygget et lille drivhus på sydsiden, det blev bygget op af lysthuset. Der blev ganske langsomt ændret fra et drivhus til et fuglehus, der blev bygget en voliére ved siden af drivhuset, der blev fjernet en rude i drivhuset, så fuglene havde fri adgang mellem varmen inde og den friske luft ude.

Figur 15. Rejsegildet 3. september 1955 på H. C. Ørstedesvej 11, Svendborg.

Parcelhus til familien

I 1954 køber Ingrid og William en byggegrund på H. C. Ørstedesvej 11, Svendborg. Det er på det tidspunkt muligt at få statsgaranterede byggelån. Det hus, de ønsker at bygge, må højst koste 35.000 kr. i direkte byggeomkostninger.

Ingrid og William havde et lille renskrivning og duplikeringsbureau. Dvs. de skrev og trykkede bl.a. byggebeskrivelser for arkitekter. En af arkitekterne hed Ferdinand Jensen, han tegnede et hus til Ingrid og William, som burde

kunne bygges til 35.000 kr. De indhentede tilbud fra en række håndværkere og resultatet endte på 42.000 kr. Det var for dyrt, arkitekten sagde, at han ville anbefale, at de ventede det lovpligtige år og derpå indhentede et nyt tilbud. Det gjorde de så og året efter fik de nye tilbud, denne gang landede tilbuddet præcist på 35.000 kr.

Derpå gik arbejdet i gang. Ingrid og William havde nogle gode venner Hr. og Fru Kirk, Hr. Kirk var maskiningeniør, han anbefalede William at få huset hulmursisoleret. Det grinede bekendtskabskredsen meget af. Men William valgte at følge vennens råd, han købte derfor noget japansk tang, der gik under navnet "Mika". Det skulle være det bedste isoleringsmateriale, der fandtes til hulmursisolering på det tidspunkt.

Hver aften, når murerne var gået hjem, cyklede William ud til H. C. Ørstedesvej og hælder Mika ned i hulrummet i det murværk, murerne har bygget op i løbet af dagen. Denne udgift og en udgift på 167,87 kr. til Blikkenslager Villy Nørregaard til indretning af et gæsteværelse i kælderen, var det eneste, huset kom til at koste ud over de 35.000 kr., der var givet tilbud på fra håndværkerne. Skal prisen på huset sættes lidt i relation til tidens prisniveau, så kom det til at koste Ingrid og William 235 kr. om måneden i renter og afdrag at bo i huset. Da jeg kom i lærer som Møbelsnedker i 1958 fik jeg 24 kr. om ugen i løn. En snedkersvend tjente ca. 250 kr. om ugen på samme tidspunkt.

En anden særlig ting omkring byggeriet var, at Ingrid hver eneste dag cyklede fra Valdemarsgade og ud på H. C. Ørstedesvej med kaffe og brød til håndværkerne.

Der var rejsegilde på huset 3. september 1955. I sommeren 1956 flyttede vi ind i vores nye hus.

Fra kolonihaven havde William nedrevet en del af lysthuset, det blev opstillet bag i haven til huset på H. C. Ørstedesvej. I tilknytning til træhuset blev bygget en stor voliere. Nu var det ikke længere nok med småfuglene. William fik raceduer også kaldet sirduer. Men efter at have haft besøg af en mår i dueslaget, som skamferede en stor del af hans duer, gik han over til brevduer. Brevduerne havde ikke så meget brug for volieren, William forsøgte sig også med andre fugle. Det blev bl.a. til Guldfasaner, store Vagtlere og mange forskellige racehøns, mest dværghøseracer.

Når han nu alligevel er bundet til huset med en mindre zoologisk have, kunne han lige så godt også lave noget, der kunne spises. Det blev bl.a. til kaninhold, men det var ikke nogen udpræget succes, for William havde det dårligt, når han skulle hugge hovedet af kaninerne. Så gik det meget bedre med høns. På Eskegården på Odensevej havde de et stort hønseri. Her sorterede man hanekyllinger fra, når de var 1 døgn gamle. William eller jeg hentede hvert år i januar måned en 10-15 stykker i en skotøjsæske. Kyllingerne blev sat op på radiatoren i stuen og fodret med havregryn. Der døde af og til nogle af dem, men de havde kun kostet det havregryn, de havde spist inden de døde. Når de kunne klare sig uden for skotøjsæsken, blev de sat over i et bur i kælderen, hvor de gik, indtil de var store nok til at kunne klare sig i en lille voliere i haven.

Til Påske var det så tiden til at slagte de første kyllinger. Det var altid "søndagsmad", når vi fik vores egne kyllinger til middag.

Ingrid fik på et tidspunkt arbejde hos Greven på Hvidkilde gods ved Ollerup. Greven besluttede på et tidspunkt, at han ville sælge "fiskekort" til Hvidkilde sø. Et af de første kort han udstedte, var til hans sekretær Ingrid Jensen.

Figur 16. William med den første gedde han fangede efter fiskeriet blev åbnet i Hvidkilde sø.

Det blev en gave til William, han havde ikke dyrket sin store passion for lystfiskeri i mange år på det tidspunkt.

Allerede på Williams første tur til Hvidkilde, gav det bid. Han hjembragte en kæmpe Gedde på ca. 6 kg og 86 cm lang. Gedder, der lever i søer, smager ofte en del af mudder. Da der også er mange ben i en Gedde, blev det besluttet at lave fiskefrikadeller ud af krabaten. Frikadellerne smagte fortræffeligt og William var stolt.

I 1974 fik jeg arbejde for DANIDA i Zanzibar, Tanzania.

Ingrid ville gerne ned og besøge Nete, Bjørn, Vibeke og mig i Zanzibar, men trods Williams store interesse for fugle og dyr nægtede han at tage op at flyve. Han var, hvad man vil kalde, et rigtigt hjemmemenneske.

William oplever en stor sorg, da hans barnebarn nr. 2 pludselig dør 5 år gammel. Ingrid sagde altid, at "Susanne var farfars øjesten". At hun døde var det, der fik kræften til at bryde ud hos William.

Dødsfald

Williams døde den 9. maj 1979 på Svendborg sygehus af lungekræft, efter nogen tids sygdom.

Ejendommen H. C. Ørstedesvej 11

Ejendommen bliver første gang udmatrikuleret 9. december 1947, hvor den får matr. nr. 19^{aa}.

Næste gang der skete noget var 8. december 1948, hvor områdets matr. nr. ændredes til 20^{cb}.

Grundarealet angives til 774 m².

2. juni 1954 udstedes skøde til kontorist William Jensen for en købssum på 2.300 kr.

Figur 17. H. C. Ørstedsvvej 11 - set fra vejen.

Figur 18. Huset set fra havesiden.

Derpå bygger Ingrid og William et hus, som i håndværkerudgifter beløber sig til 35.000 kr.

5. juli 1979 overtager Ingrid ejendommen for ejendomsværdien på 240.000 kr. efter Williams død.

12. marts 1981 sælger Ingrid ejendommen til Ole Christiansen for 455.000 kr.

12. november 1992 sælger Ole Christiansen ejendommen til Lise Dreyer Andersen og Ole Andersen for 495.000 kr.

26. Januar 1996 sælges ejendommen til Peter Jørgensen og Rikke Bak for 610.000 Kr.

Dåbsattest.

Hesselager Sogns Kirkebog indviad, at

William Jensen,

Søn af Snekker Jørgen Peder Jensen og Hustru Hedvig
 Antonio Klein, født Hansen, af Ny Hesselager,
 Hesselager Sogn, Gudme Herred,
 er født d. 20de November 1906 i Ny Hesselager
 og døbt i Hesselager Kirke d. 26de Decbr 1906.

Hesselager Prostejæst d. 2de Juni 1913.

Henning Larsen
 Sogneprot.

Koppeattest.

Villiam Jensen
 født i _____ og boende i *Herbolager*
 er den *14' Mai* 1907 i en Alder af *6* Maaneder
~~Aar~~
 indpodet med ^{humaniseret} animal Lymfe.
 Eftersyn den *21' Mai* 1907 viste, at Indpodningen
 var lykkedes.

Augustine

autoriseret Læge.

Ministerialbog Fol.

Nr.

Vielsesattest.

Konmand Villiam Jensen
 , født den *20 - 11 - 1906*
 og *Ingrid Karlby*
 , født den *27 - 7 - 1909.*

blev ægteviede i *Sankt Poul Kirke* den *9 Maj 1937*

hvilket herved bevidnes paa Embeds Vegne i Overensstemmelse med Ministerialbogen.

den *9 Maj* 19*37*

Syb. amt J. nr. *1970-323-9*

Mathias Jensen

Bilag

På forrige og følgende sider er forskellige bilag, som illustrerer Williams liv, det er dåbsattester, forskellige eksamensbeviser, anbefalinger fra nogle af de steder, hvor han har været ansat, samt dokumenter vedrørende ejendommen H. C. Ørstedesvej 11 i Svendborg.

Odense Købmandsskole, 1924

William Jelesen.

har ved Afslutning af 1. Semester faaet følgende Karakterer:

Regning.....	mgx.
Dansk Stil.....	
Dansk Handelskorrespondance.....	gx
Bogføring.....	ugj.
Skrivning.....	
Handels- og Vekselret.....	ugj.
Varekundskab.....	mgx.
Flid.....	mgx.
Opførsel.....	ugj.

John Jørgensen
Forstuder.

Han har forsømt 0 Timer.

William Jensen.

har ved Afslutnings- og Aarsprøverne ved Odense Købmandsskole
i Aar faaet følgende Karakterer:

Regning med Veksler og Effekter	ug
Regning med Kontokurant	g.
Bogføring	ug
Varekundskab & Kemi	mg.
Skilteskrift	gx.
Handelskorrespondance	mgx
.....
Orden med skriftlige Arbejder	ug.

Eksaminanden har saaledes bestaaet Eksamen med mg Karakter
og har derved Adgang til Skolens 3. Klasse.

Odense Købmandsskole, April 1924

John Jørgensen
Førstander.

Gksamens **B**evís

for

William Jensen

Ddense **K**abmandsskole

Ddense

William Jensen

født 20 November 1906

har gennemgaaet ~~det fuldstændige~~ Kursus i Afdeling for Kolonialhandlere ved Odense Købmandsskole og underkastet sig dennes Afslutningseksamen. Ved Prøverne, der afsluttedes i April 1925 erholdt han i Henhold til nedenstaaende Liste over de ~~han~~ meddelte Specialkarakterer Hovedkarakteren:

mgx.
7,250

Liste over Specialkaraktererne:

1. Dansk Handelskorrespondance.....	ug%	15 1/3
2. Kalkulation	ug	8
3. Regning med Veksler og Effekter.....	ug	8
4. Regning med Kontokurant.....	g	5
5. Bogføring.....	ug	16
6. Praktisk Butiksarbejde.....		
7. Varekundskab	mg	14
8. Handels- & Vekselret.....	mgx	7 1/3
9. Skrivning		
10. Skilteskrift	g	5 2/3
11. Orden med skriftlige Arbejder.....	ug%	7 2/3

Odense Købmandsskole, den 25 Maj 1925.

Johs. Jørgensen
Skolens Forstander.

J. Pedersen
Bestyrelsens Formand.

Martin E. Nielsen,

Kolonial- &
Delikatesseforretning,
Læssøegade 23,
Telefon 1340.

Odense, den 20. Marts 1927

Honorable Kommiss William Jensen, Læssøegade 146 Odense, har været ansat hos mig fra 8. Marts 1924 til 1. November 1926 idet han har udstaaet Resten af sin Løstid fra 1/3 1924 til 1/5 1925 og derefter været Kommiss hos mig fra 1. Maj 1925 og indtil sin Indkaldelse til Militærtjeneste den 1. November 1926.

William Jensen har udført sit arbejde til min fulde Tilfredshed, han er en dygtig og flink Ekspedient der med Villighed og Interesse tager sig af sin Gerning, hvorfor det skulde glæde mig om denne min Udtalelse kunde bidrage til at han maatte faa sin fremtidige Ansøgning bevilget.

Martin E. Nielsen

Poul Thinggaard A/S

JERN & STAALFORRETNING
RØR-SANITET-CENTRALVARME
OG SMEDEARTIKLER

SVENDBORG, den 13. september 1952.

SVENDBORG Telf. 308 (3 Lin.)

RUDKØBING Telf. 259

Postgirokonto 19965

ANBEFALING.

Herr William Jensen har været ansat i vor forretning fra 1. september 1946 til 15. april 1950 som lagerekspedient, og da han har udført sit arbejde til vor fulde tilfredshed, er det os en glæde at medgive ham vor anbefaling.

Svendborg, den 13. september 1952.

Poul Thinggaard A/S
Poul Thinggaard

E. W. v. d. HUDE & SØN

A. THEJLL

SWORN SHIPBROKERS, STEAMSHIP-AGENTS & SHIPOWNERS

AGENTS TO:

Det Forenede Dampskibs-Selskab, København
(The United Steamship Company, Ltd.)
Det Østasiatiske Kompagni, København
(The East Asiatic Company, Ltd.)
Dampskibsselskabet „Orient“ A/S, København
Fjerde Seforsikringselskab, Ltd. København
Dampskibsselskabet „Era“, Århus
Svenska Orient Linien, Göteborg
Rederiaktiebolaget Svenska Lloyd, Göteborg
Rederiaktiebolaget Transatlantic, Göteborg
Norge Mexico Gulf Linien, Oslo
Gdynia-Amerika Linien
Scandinavian Airlines System (J. A. T. A.)

ESTABLISHED 1852

BROKER-MEMBER OF
THE NORDISK SKIBSREDERFORENING
MEMBER OF THE
„PROVINSMÆGLERFORENING FOR DANMARK“

CHARTERING AGENTS TO:

m/s „SIRII“ - ab 350 dw. - ab 110 Stdr.
m/s „AGNETE KURE“ - ab 260 dw. - ab 90 Stdr.
m/s „TALATA“ - ab 180 dw. - ab 65 Stdr.
m/s „MONSUNEN“ - ab 150 dw. - ab 45 Stdr.
m/s „NAUTA“ - ab 140 dw. - ab 45 Stdr.

AND OTHERS

TELEGRAPHIC-ADDRESS: „HUDE“
ALL RECOGNIZED CODES
POST GIRO NR. 12408
TELEPHONES: 25 (2 Lin.) - 262
NATIONAL 2 - (ALL DEPT.)
AFTER OFFICEHOURS:
A. THEJLL 1080
G. THEJLL Skaarp 70

SVENDBORG, DENMARK

Paa given foranledning bekræfter vi hermed, at hr. William Jensen har været ansat her i firmaet fra den 15. september 1941 til den 1. august 1945. Hr. William Jensen var ansat som den daglige leder af vort daværende agentur for brændselolie etc., og det er os en glæde at kunne attestere, at hr. Jensen udførte sit arbejde til vor fulde tilfredshed. Han arbejdede med flid, pligt-opfyldenhed og udpræget ordenssans, og vi har kun gode minder om vort samarbejde. Skulle der ønskes yderligere oplysninger om hr. William Jensen, er vi med glæde til disposition hermed.

Svendborg, den 12. sept. 1952.

For at tilfredsstille mine ærede Kunder
har jeg nu anskaffet

DEN STORE LYDLØSE
NILFISK
DEN TAVSE DANSKER
som jeg udlejer for 50 Øre i Timen.

Fra tingbøger i Sørup under Svendborg købstads jorder Retskreds 36 - Ejerlavnummer: 2004356, Bog nr. 32, opslag 264 til 266 omhandler H. C. Ørstedsvvej 11, Svendborg. Stammer de følgende sider.

Karakter: 261 Akt: Skab 9 nr. 145 Matr. nr. 17aa

Navn: Ejerlav: *Sørup under Svendborg købstads jorder*

Landbrugsministeriets skrivelse af	Matr. nr.	Arvel m ^o skatteansvar	Bemærkninger	Nr.	Lyst (ansættelse)	I. Ejendomsret	Købssum (ejendoms-skyld)	Bemærkninger
2/10 1947 17aa			07 km 17aa a. p.	1	2/6	Skøde til Kalmind	3.500	
	17aa		1/2 km 17aa a. p.		1754	William Jensen	(2.300)	
12/10 1955 20ab			2/2 km 17aa a. p. 1/10 17aa a. p.	1a	5/9 1979	Skiftebrevet som odt.		
			2/2 km 17aa a. p. 1/10 17aa a. p.		(10325)	for Ingrid Jensen	(200.000)	
			2/2 km 17aa a. p. 1/10 17aa a. p.	2.	1/3 1981	Skødet. Ole Christensen	455.000	Ann. 1/2 og 2 (Arv.)
					(9350)	Beiringet.	(200.000)	- 8 JULI 1981 (9)
					14/5 1981	Skødet er endeligt		
					(4108)			
				3	12/11 1992	Endeligt skøde til	495.000	ann. h. 3.
					(10985)	Lise Dreyer Andersen og Ole Andersen.	(440.000)	
				4.	26/1 1996	Beiringet skøde til	610.000	ann. h. 15, 19, 20.
					(3580)	Peter Jørgensen og Rikke Bak.	(480.000)	- 1 APR. 1996 ann.
					- 6 MRS. 1996	Byød udeligt skøde.		
				3	21/8	17aa a. p. gældsbeholdning af bygningerne og bygningerne og bygningerne og bygningerne.		
					1947			
					4/5	17aa a. p. skøde til Peter Jensen.		
					1758			
				4	2/6	17aa a. p. skøde til Peter Jensen.		
					1754			
				5	13/4	17aa a. p. skøde til Peter Jensen.		
					1758			
				6	14/1 1997	Dok. ang. medlemskab af Andelselskabet Svendborg Fjernvarme		
					(9375)			
				7	24/4 1997	Dok. om tilslutningspligt til Fjernvarme.		
					(11023)			

Sportsfiskeren

Fiskemæssigt set er der sket en Del i den forløbne Uge, selv om der ikke er nogle Rekordfangster, hverken i Antal eller Størrelse.

Hornfiskeren er nu kommet til de fynske Kyster. Glarmester Christensen og Restauratør Hansen „Intimo“ var ved Knudshoved Kristi Himmelfartsdag for at fiske Torsk, det var smaat med Torskene, men der blev fanget en Del Hornfisk. Hornfiskeren er en udmærket Sportsfisk, den gaar villigt paa Blink eller — ligesom Torsken — endnu bedre paa Pirk, og den kæmper vildt.

Molen ved Knudshoved er i Løbet af det sidste Aar blevet et Samlingssted for fynske Sportsfiskere, hver Søn- og Helligdag træffes her Fiskere fra Odense, Nyborg og Svendborg, det gælder om at komme tidligt for at sikre sig en god Plads, der er Dage, hvor der er samlet op til 20 Mand. Om Efteraaret er der her Chancer for Torsk af Rekordstørrelse, endvidere er der fanget ikke saa faa Havørreder og nu altsaa Hornfisk, lidt senere paa Sommeren kan der naturligvis ogsaa fiskes Makrel. I øvrigt behøver vi hér fra Svendborg ikke at tage til Knudshoved, vi har jo Lunkebugten.

Af Torskefangster kan nævnes, at fire Mand var vesterude i Sundet i Torsdags, Fangsten var begrænset, en

7—8 Torsk, største Fisk ca. 5 Pund, fanget af Bankbogholder Rasmussen, det er mærkværdigt, at Fangsten ikke blev større, da der blev ofret kraftigt til „Neptun“, først et Anker med Ankertov, dernæst en Lommekam og til Slut et Armbaandsur, da det stadig ikke hjalp, tog man hjem i let fornærmet Sindstilstand, hvem kan undres over det?

Endvidere 10—12 Torsk taget ved Grasten paa „Light Casting“ af Kontorbestyrelsen Hansen.

Der kun en enkelt Rapport om Bækørreder, det er Restauratør Hansen, der i Vejstrup har fanget 9 Ørreder, Vægt mellem 1 og 1½ Pund.

Hvis De tilfældigvis kom over Torvet Søndag „Morgen“ mellem otte og halv ni, har De sikkert undret Dem over, hvad det var for en Samling Mennesker, der stod og sagde mindre pæne Ting om Vejret — temmelig uforstaaeligt forresten, for Vejret var straalende, rigtig Søndagsskovturvej. Det var Svendborg Sportsfiskerforenings Medlemmer, der samledes for at tage af Sted paa den aarlige Fællesfisketur til Skaarup. Sportsfiskere er et underligt Folkefærd, de klager altid over Vejret, enten er det for godt — som i Søndags — eller ogsaa er det for daarligt, som f. Eks. 1. Maj.

Naa, paa Trods af Vejret tog man af Sted, og Medlemmerne var inden længe spredt over hele Mosen. Første Gedde blev taget af William Jensen, 2 Pund — ud igen, noget senere lød der høje Vraal fra Erik Mortensen, han havde faaet en Kæmpe, og nu var den gaet i en Busk og havde snoet Linen ind og ud mellem Grenene, en Fangstkrog klarede Situationen, og Gedden blev behørigt gaffet, den vejede 9½ Pund.

Kl. 12 spistes medbragt Frokost i det grønne, og Formiddagens Fangst blev

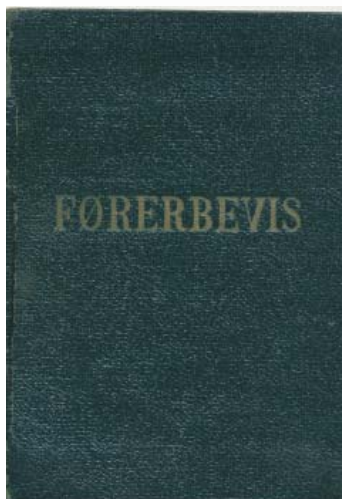
gjort op, der var taget ialt 10 Gedder, fraregnet Mortensens alle Udsmidere.

Et Medlem fortalte, at han havde set Restauratør Hansen staa og kaste Stangen i Vandet i Stedet for Linen, om det skulde være en ny Variation af det gamle Husraad med at strø Salt paa Halen, blev indgaaende drøftet, men da Hansen energisk benægtede det, var det maaske kun et ondsindet Rygte.

Efter Frokosten fiskedes der videre, Kontorbestyrelsen Hansen tog dog sin sædvanlige Middagslur (fra 13 til 15) den Mand sover faktisk bedst med Ryggen i ca. 2 Tommer Vand, enhver anden vilde faa dobbelt Lungebetændelse, men Hansen er frisk som en Fisk bagefter, forstaa det hvem der kan.

Der blev fanget 8 Gedder til, men alle Udsmidere, William Jensen fangede det største Antal Gedder den Dag, 5 Stk. Mortensens 9½ Pund var den største, ingen anden kom tilnærmelsesvis op paa den Vægt.

Kl. 19 sluttedes det af og Turen gik igen mod Svendborg. Mortensen maatte have et helt Bagsæde og Vinduerne rullet ned i begge Sider for at beskrive, hvor stor Gedden var, han har sikkert drømt om Kæmpegedder med Mos paa Ryggen hele Natten.

Nr. 1513	Fødselsdato med. 4/16/2 1906
Repræsentant William Jensen,	
født d. 20/11-06 i Hesselager	
har ret til at føre	
4 hj. Motorvogn indtil 2500 kg.	
Gyldig til 16. december 1955.	
Politikreds nr. 24, Svendborg den 28/12 1950.	
<i>W. Christensen</i> Politikassistent	

Dette bevis skal føreren altid under kørselen have hos sig og på forlangende forevise for politiet. Det giver ikke uden særlig påtegning ret til droskekørsel, omnibuskørsel eller anden erhvervmæssig personbefordring.

Særlige vilkår:

Blandt Slanger med Ben Astrilder med Unger — og meget andet

En Samtale med Købmand William Jensen
om Stuekultur i Odense.

FORENINGEN FOR STUEKULTUR i Odense har i disse Dage Udstilling i Kunststøllingsbygningen paa Filosofgangen. Stuekultur er et Begreb, der har Interesse for os alle, saa vi finder Anledning til at spørge Medlem af Foreningens Bestyrelse, Købmand William Jensen, Rosengårdsvej, hvorledes det staar til, ikke just med Udstillingen, men med selve Sagen.

Hr. Jensen svarer, at det staar ret godt til. Vi har f. Eks. i Aar, siger han, lavet en Plantekonkurrence, idet vi til et Propagandamøde, vi havde i Januar, inviterede en Del Ikke-Medlemmer, til hvem vi saa uddelte Planter eller Frø, saa de kunde forsøge sig med dette og se, hvad de kunde faa ud af det. Nu til Udstillingen stiller de saa med Resultaterne, baade Medlemmer og Ikke-Medlemmer. Det hele bliver eftergaaet og bedømt af de officielle Dommere, og selvom der ikke er noget, der hedder Præmier til Ikke-Medlemmer, saa kan det dog maaske altid vække deres Interesse, til Glæde for dem selv og til Gavn for vor Medlemsprotokol. Det er jo faktisk utroligt, hvad en lille Stikling kan udvikle sig til i Løbet af et halvt Aarstid. Det kommer ganske an paa, hvorledes man har Greb paa at behandle den.

„Hvad regner man ind under Begrebet Stuekultur?“

„I hvert Fald Fugle, Fisk og Planter, Stueplanter. Folk mener i disse Tider gerne, at det absolut skal være Kaktus, men det er helt forkert. Vi savner i høj Grad de rigtige, gammeldags Stueplanter, naar Talen er om disse Ting. De stikker ikke, saaledes som Kaktus er tilbøjelige til, og derfor kan man egentlig lettere faa dem ind i Husene, naar først Folk bliver opmærksomme paa, at der er noget ved dem. Og hvad er vel kønner end et Vindue, fuldt af blomstrende Planter, store og smaa imellem hinanden? Det skaber Hygge, og det er interessant at passe dem.“

„Hvorledes skal de passes for at blive til noget?“

„Enhver Husmoder vil gerne have Planter i sin Stue; men det er ikke enhvers Sag at kunne faa dem til at gro. Nogle kan lade en Kaktus ligge i otte Dage, ja, i fjorten, og saa gror den endda, som er den tosset, saasnart de planter

den; andre kan ikke faa Held med det saadan uden videre — men derfor skulde de ogsaa melde sig ind i vor Forening.“

„Hvilke Fugle skal man holde?“

„Man behøver slet ikke at anskaffe de dyre Tropefugle; Kanarieflugene er oftest lige saa gode og lige saa interessante. Det er ligesom med de Planter, man kendte

fra sin Barndom, maaske fra Bedstemoders Stue, de lader sig lettere omfatte med den jævne Mandis Kærlighed, og at se de kønneste Eksemplarer af dem paa vore Udstillinger, er noget, vi kan lide. Det gælder Planterne saavel som Fuglene.“

„Og Sjældenhederne?“

„Fru Bogbindermester Nielsen har nogle Draabe-Astrilder, der har Unger, hvilket er en Sjældenhed paa disse Bredder; de ses paa Udstillingen. Desuden har vi arrangeret et lille Stykke dansk Natur — et Terrarie med danske Krybdyr, hvilket nok er værd at studere. Der kommer mange paa Udstillingen alene af den Grund, tror jeg. Et Terrarie med et Par Slanger med Ben — ja, det lyder som en Paradoks, men det er rigtigt — vækker ligeledes Opmærksomhed. Slanger med Ben er et Led mellem Firben og Slange, og selvom Benene kun er Rudimenter, saa er de der dog. Vi har faaet dem herop fra Tyskland — Slangerne altsaa.“

„Hvorledes foregaar Bedømmelsen paa en Udstilling af denne Art, Købmand Jensen?“

„Det er naturligvis Folk, som véd, hvad de har med at gøre, der er Dommere. Kommunegartner Nielsen, f. Eks., og Billedhugger Ploug er Plantedommere; et Par andre Herrer ser paa Fuglene, og saaledes har hver sit at tage sig af. Vor Formand er for Tiden Malermester Nielsen, Bispevænget 4; han har selv en dejlig Veranda med Stuekultur.“

„Endnu et: Hvorledes holder man Vandet i et Stueakvarium klart?“

„Ja, derom spørger saa mange, og det er nu heller ikke saa let. Selv for en gammel Akvariemand som mig kan det ske, at det glipper — det har det f. Eks. gjort i Sommer. Vandet bliver grønt af Sol og Varme næsten straks, og selvom dette ikke gør Fisken eller Planterne noget, saa ser det ikke godt ud, og man kan heller ikke rigtig se, hvad der foregaar i Akvariet. En mikroskopisk Alge vokser frem i Vandet, og jeg véd ikke helt, hvorfra den kommer. Men saadant maa man jo ogsaa studere og se at finde ud af det. Det ene med det andet — saa er det i alle Tilfælde interessant at beskæftige sig lidt med Stuekulturen.“

Mr. Wg.

Øverst: Fru Rosenberg Nielsen har ved sin Sommerbolig, Stenosgade 6, ogsaa en Sommerbolig for sine Fugle. Her ses Fruen ved Volieren, der er indrettet i tre Afdelinger, af hvilke den ene kaldes Børneværelset — det er den, hvori Ungerne anbringes. En enkelt Fugl kan man se paa en Gren bag Dørens Net; men ellers forputter de sig alle i Skyggen. Købmand William Jensen, som ses herover, er nærmest Akvariemand, selvom han ogsaa holder Fugle, og hans Vindue er fuldt af frodige Potteplanter. Desværre har Solen reduceret Planterne bort af Billedet her paa nær et Par enkelte; men de ses til Gengæld at være særdeles livskraftige.

● DØDE

†

Min kære mand, vor gode far, svigerfar og farfar
fhv. ostehandler
William Jensen
er stille sovet ind.

H. C. Ørstedsvvej 11, Svendborg, den 9. maj 1979.

Ingrid Jensen
Henning og Vibeke
Preben og Jane
Børnebørn

Bisættelsen finder sted lørdag den 12. ds. kl. 13.00 fra Sørup kirke.